

Uitreiking in Marktpliekerk blijkt schot in de roos

Jan Koetje wint vijfde Johan Poppen Prijs

■ WINSCHOTEN - Zes jaar geleden zei de Winschoter dirigent Jan Koetje tegen journalist Johan Poppen: „Ik heb daar vierendertig levende zielen zitten. Als ik ze inspireer, heb ik muziek”. De in 1991 overleden journalist van de Winschoter Courant schreef daarop: „Daar staat een dirigent ook voor”. Zaterdag ontving Koetje (65) vanwege zijn verdiensten voor zijn kerkelijke en maatschappelijke verdiensten voor de samenleving de Johan Poppen Prijs 1995.

Door **Johan de Veer**

„Onbegrijpelijk”, stamelde de Winschoter bescheiden toen hij door de verslaggever van Radio Winschoten uit Hotel Royal York werd gehaald. Verrast liet hij zich in een politieauto met loeiende sirenes vervoeren naar de kerk op het Marktpllein. Daar wachtten familie, kennissen en prominente Winschoters op de man die deze keer zelf werd gedirigeerd.

Kunstwerk

Uit handen van mevrouw Dineke ten Broeke, weduwe van journalist en schrijver Johan Poppen, kreeg Koetje een door de Winschoter kunstenaars Toos van Mierlo-Hagenaars ontworpen kunstwerk en een geldprijs van duizend gulden.

Het beduusde 'slachtoffer', dat onder valse voor-

▲ Dineke ten Broeke overhandigt de Johan Poppen Prijs aan de Winschoter dirigent Jan Koetje.

Foto: Dennis Beek.

wendse len naar Royal York was gelokt, kreeg van burgemeester Janny Vlietstra veel lof toegezwaaid voor zijn vele vrijwilligerswerk in Winschoten. Naast een drukke baan als bankemployé vervulde Koetje de afgelopen dertig jaar bestuurlijke functies in het onderwijs, de bejaardenzorg, bij De Klinker en de christelijke muziekvereniging De Harmonie. Nog steeds maakt de Winschoter deel uit van het landelijke Algemeen Bestuur van de NCRV en is hij voorzitter van het protestants-christelijke verzorgingstehuis De Schutse. De meeste bekendheid geniet

Koetje als dirigent van zijn geliefde fanfarekorps De Harmonie.

Stil

De eigenaar van de Johan Poppen Prijs 1995 werd er een beetje stil van. Na een opsomming van zijn verdiensten voor Winschoten, verwoord in een klankbeeld, kreeg hij niet geheel onverwacht de waarom-vraag voorgelegd. „Omdat ik uit een nest kom waar een Kuyperiaans gevoel heerste. Wij zijn opgevoed met het idee dat je best iets kunt doen voor kerk en maatschappij”. Geïnspireerd door de gereformeerde theoloog en

staatsman, zei Koetje altijd met plezier zijn functies te hebben vervuld. Zijn muziek noemde de dirigent pure ontspanning. „Als ik onrustig ben, word ik er kalm van”.

In de roos

De keuze van organisator Radio Winschoten en het Johan Poppen Fonds om de genomineerde in de Marktpliekerk in het zonnetje te zetten, was een schot in de roos. Geen raadszaal met louter geroezemoes tussen de bedrijven door, maar Koetjes eigen korps De Harmonie dat enkele malen op prachtige wijze de uitreiking kracht bijzette.

Vanuit Hilversum werd Koetje toegesproken door voorzitter T. Herstel van de NCRV. „Ik heb gehoord dat het om een prestigieuze prijs gaat. Van harte gefeliciteerd”. Mevrouw Dineke ten Broeke vroeg Koetje de prijs, genoemd naar haar Johan, niet alleen een speciale plaats te geven in zijn huis, maar ook in zijn hart. Zelf kreeg mevrouw Ten Broeke, omdat het de vijfde uitreiking was geweest, een heel mooi portret van Johan Poppen. Hoewel zij vond dat de genomineerde de hoofdrol verdiende, nam zij het portret blij en geëmotioneerd in ontvangst. In de kerk kon je op dat moment een speld horen vallen.

118-12-95